

ת"פ 3190/04/18 - מדינת ישראל נגד סאלח גדיר

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 3190-04-18 מדינת ישראל נ' גדיר

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלח גדיר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); בריחה ממעצר, לפי סעיף 257(2) לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ונהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, תוקף רישיון הנהיגה של הנאשם פקע ביום 7.3.15 ולא חודש מאז. ביום 21.3.18 הבחין שוטר בנאשם כשהוא נוהג ברכב ואינו נותן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה. השוטר סימן לנאשם לעצור את רכבו, אך הוא המשיך בנסיעה, חלף על פני השוטר וברח מהמקום. השוטר דלק אחר הנאשם, תוך הפעלת סירנה וכריזה, עד אשר עלה בידו לעקוף את רכב הנאשם ולהורות לו לעצור בצד. בשלב זה, ביקש הנאשם מחברו שישב לצדו ברכב לומר לשוטר שהוא זה שנהג ברכב וכאשר סירב החבר, יצא הנאשם מהרכב דרך דלת הנוסע מקדימה, בניסיון להכשיל את השוטר וליצור מצג לפיו לא הוא זה שנהג ברכב. בהמשך סירב הנאשם למסור לשוטר רישיון או תעודה מזהה, אך לבסוף מסר כי אינו מחזיק ברישיון וניסה להתרחק מהשוטר. בנסיבות אלו הודיע השוטר לנאשם כי הוא עצור ובתגובה החל הנאשם להשתולל עד אשר השוטר אזק את ידו הימנית. אף בהיותו אזוק באחת מידי לא חדל הנאשם מלהשתולל ולבסוף עלה בידו לחמוק מאחיזת השוטר והוא עבר את גדר הפרדה, קפץ לתעלה שהייתה במקום וברח תוך שהוא מותיר את רכבו במקום. הנאשם אותר בביתו ביום 25.3.18.

תסקירי שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים על אודות הנאשם ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשם נשוי כבן 30, ועתיד להפוך לאב בקרוב. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש, ו-7 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה. הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליך קודם והוא אף ריצה בעבר מאסר בדרך של עבודות שירות. ביחס לביצוע העבירות, הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו ושירות המבחן העריך כי הנאשם בעל נזקקות טיפולית גבוהה ושילובו בטיפול יקנה לו כלים לשינוי אורח חייו ויפחית את הסיכון להתנהגות עוברת חוק. ברוח דברים אלו שולב הנאשם בהליך טיפולי וניכר היה כי הוא נתרם ממנו. שירות המבחן המליץ לאור כך להעדיף את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם ולהטיל עליו ענישה שלא תפגע בהליך השיקומי, וכן להעמידו בצו מבחן.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות המקרה חמורות ומלמדות על סיכון רב שנשקף מהנאשם, כמו גם על תעוזה רבה בניסיון לחמוק מהשוטר ולשבש הליכי משפט. נטען כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה חמורה בשלום ציבור משתמשי הדרך וביטחונם, וכן פגע בשלטון החוק. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם וטענה כי מדובר בנאשם רצידיוויסט. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה וטענה כי המתחם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם עתרה המאשימה לעונש ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, פסילה של רישיון הנהיגה, קנס וצו מבחן.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באדם צעיר אשר קיבל אחריות למעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי רב. נטען כי הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו והוא נמצא בעיצומו של הליך שיקום ממשי. לשיטת ההגנה לא מדובר בעבירה שתוכננה מראש, אלא אגב שיקול דעת מועטה. מכאן ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, על מנת שלא לגדוע את הליך השיקום.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע רצון להמשיך בטיפול, וסיפר על אודות חייו כיום.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם דיון יש לקבוע האם לפנינו אירוע אחד או שמא מספר אירועים. בנסיבות עניינו ברי שמדובר באירוע אחד הכולל את כל העבירות בהן הורשע הנאשם והצדדים לא טענו אחרת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). משכך, יש לקבוע מתחם עונש אחד. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון

המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ברורים. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא כיסוי ביטוחי, עבירות שיש בהן זלזול מופגן בחוק והן גם יוצרות סיכון ממשי למשתמשי הדרך. כן יש להוסיף ולציין את הפגיעה בעקרון שלטון החוק וביכולתה של המשטרה למלא את תפקידה כראוי, בכך שהנאשם לא ציית להוראות השוט, השתולל ונמלט ממשמורת חוקית עד שנעצר לאחר מספר ימים.

9. **נסיבות ביצוע העבירה:** הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף וברי כי מדובר בעבירה בעלת תכנון מוקדם. תקופת פקיעת תוקפו של הרישיון עולה על שלוש שנים ומכאן שאין מדובר בעבירה "טכנית" אלא מהותית. אין מדובר גם באירוע נקודתי אלא באירוע מתמשך, במהלכו יכול היה הנאשם להפסיק את התנהגותו פורעת החוק אך הוא בחר שלא לעשות כן אלא אף להסלימה. הנאשם אף היה בבריחה מספר ימים ולא הסגיר עצמו במהלך תקופה זו, אלא אותר בביתו לאחר מספר ימים. עם זאת, יש להדגיש כי הנאשם לא היה אסיר, אלא עצור שלא במתקן כליאה והימלטותו מהמקום נבעה מלחץ, תוך שהוא מותיר במקום את רכבו וחברו, כך שהיה לו ברור שיאותר.

10. **מדיניות הענישה:** נגע תאונות הדרכים מכה בתושבי המדינה מידי יום, ומספר ההרוגים בתאונות דרכים הוא גבוה ביותר. לאור כך, נהגת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות המסכנות את שלום הציבור. ראו:

"נהיגה שלא בהתאם לכללי התעבורה, שלא במיומנות; נהיגה חסרת זהירות, בקלות ראש; תוך הפרה בוטה של הכללים; נהיגה בעת פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף - אלה עבירות שתוצאתן עלולה להיות תאונות דרכים, פגיעה באזרחים תמימים, השארתם כנכים ליתרת ימי חייהם, או חס וחלילה קטילת חיים והרס משפחות... לא די בעונש פסילה בפועל מלהחזיק ברישיון נהיגה לנוהג בפסילה, שכן עצם הנהיגה בפסילה מהוות הוכחה ניצחת - כי העונש אינו עונש ממשי; ועל כן, חייב בית המשפט לנקוט בענישה אחרת, הולמת, ראויה, אשר תבטיח הפסקת הנהיגה מיידית וחוסר אפשרות לנהיגה לפרק זמן שנקבע על ידי בית המשפט, כך שהרחקת הנאשם מהכביש תהא מובטחת" (ע"פ 71890/06 **יעקב רצבי נ' מדינת ישראל** (4.2.07)).

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם, אציין כי ברי שקשה למצוא מקרים הכוללים צבר עבירות דומה לזה שעבר הנאשם ולכן אפנה לפסיקה המתייחסת, כל אחת בתורה, לחלק מהעבירות שיוחסו לנאשם.

ביחס לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, ראיתי להפנות לצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002, ממנו עולה כי בעבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, כשרישיון הנהיגה פקע לא יותר משנתיים, העונש הוא קנס בסך של 750 ₪ בלבד. במקרה שלפנינו, פקע רישיון הנהיגה של הנאשם כשלוש שנים לפני האירוע, והעונש הקבוע בצו כאמור יילקח בחשבון בקביעת גבולות המתחם וכן העונש הראוי. כן אפנה בעניין זה לעפ"ת 11890-05-14 **בליה נ'**

מדינת ישראל (7.10.14), בו הורשע נאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח. רישיונו של הנאשם במקרה זה פקע כ-7 שנים לפני מועד ביצוע העבירות ובית המשפט המחוזי (כערכאת ערעור) ציין כי: "אמרתי במספר רב של פסקי דין כי מקום שהעבירה המיוחסת לנאשם הינה נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולעבירה זו לא נלוות עבירת תעבורה נוספת, הרי העונש הראוי הינו פסילה בפועל בלבד כשמשך תקופת הפסילה ייקבע עפ"י עבר תעבורתי, משך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה תקף, ככל שהתקופה ארוכה יותר כך הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר ונקבע כי התקופה הראויה הינה בין 3 ל-9 חודשי פסילה". כן ראו עפ"ת 22009-04-14 **חנניב נ' מדינת ישראל** (25.5.14), בו הוטלו על נאשם שנהג כשרישיונו פקע לפני כ-6 שנים, מאסר מותנה וכן פסילה בפועל של חודשיים; תת"ע 7257-02-17 **מדינת ישראל נ' אמיתי עמוס** (28.11.18), בו נידון נאשם אשר נהג כאשר רישיונו פקע כ-10 שנים לפני מועד ביצוע העבירות למאסר מותנה ופסילה בפועל; פ"ל 6356-07-14 **מדינת ישראל נ' ניקולאי אוקלדניקוב** (2.11.14), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נהיגה ברכב שהורד מהכביש ושרישיונו פקע. הנאשם לא החזיק ברישיון נהיגה ישראלי, אלא ברישיון זר שלא הומר, והוא נידון לפסילה למשך שנה, מאסר על תנאי והתחייבות.

ביחס לעבירות של הכשלת שוטר ובריחה ממעצר אפנה לת"פ (י-ם) 5069-05-15 **מדינת ישראל נ' פראס אפנאני** (19.4.17) בו נידון נאשם בגין הפרעה לשוטר ובריחה ממעצר לעונש מאסר בן 45 ימים בעבודות שירות. במקרה זה הנאשם ניסה למלט עצור אחר מניידת משטרה וכאשר נעצר אף הוא והוכנס לניידת נמלט מממנה; ת"פ (נת') 31373-04-14 **מדינת ישראל נ' אלברט אברהם נקש** (17.9.15) בו נידון אדם אשר בסיום חקירתו נמלט (בהיותו עצור) מחדר החקירות תוך שהוא קופץ מעל גדר, לעונש מאסר מותנה וצו של"צ תוך שבית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה ועד עונש מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות מושא עניינו, המהוות אירוע אחד, נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. קביעת עונשו של הנאשם מעמדת בין שני שיקולים מרכזיים בענישה - הלימה ושיקום. עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם מכביד יחסית ותומך בהחמרה. אמנם, העבירה הפלילית האחרונה שעבר הנאשם היא משנת 2011 (בגינה נדון בשנת 2017), אך העבירה מושא עניינו נעברה זמן קצר לאחר שסיים לשאת בעונש מאסר בעבודות שירות ויש בכך להעיד על אי הפנמה של הצורך לשמור על החוק. כמו כן, בשנת 2016 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע ואי ציות לשוטר ונידון לעונש של מאסר מותנה (שאינו בר הפעלה כיום) ופסילה. העבירות שעבר כיום דומות ונראה שתגובתו של הנאשם לאכיפת החוק כלפיו אף הסלימה עם הזמן, עד כדי שיבוש הליכים ובריחה ממעצר. נתונים אלו, כאמור, תומכים בהחמרה עמו.

12. עם זאת, אין להתעלם מנתוניו האישיים של הנאשם והמלצתו של שירות המבחן ביחס לסיכויי שיקומו. הנאשם הוא צעיר שטרם מלאו לו שלושים. הוא נישא לאחרונה וצפוי להפוך לאב. שירות המבחן ציין כי הנאשם מקפיד על עבודה סדירה, אינו עושה שימוש בחומרים ממכרים ודומה כי ניתן להקנות לו כלים ראויים באמצעות טיפול, על מנת

להקטין את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. הנאשם שולב בטיפול והתרשמות שירות המבחן הייתה כי הוא נתרם ממנו, מקפיד על הגעה למפגשים ומגלה מוטיבציה לשינוי. לאור כך המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית, הכוללת צו מבחן וכן עונש מוחשי.

13. המלצת שירות המבחן מקובלת עלי. נראה כי לנאשם סיכויי שיקום לא מבוטלים ויש להביאם בחשבון לצורך בחינת העונש הראוי לו. לדידי, אין מקום לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה, בוודאי שלא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מוחשי ואף שירות המבחן לא המליץ כך. כידוע גם בהתקיים סיכויי שיקום "לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.18); וראו גם אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" ספר דורית ביניש 539, 550). אכן, עונש מאסר בכליאה אינו הולם את נתוני המקרה ויש להימנע ממנו (להשפעותיו השליליות של עונש מאסר ראו דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"צ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין). עונש מאסר בכליאה אף לא יאפשר הטלת צו מבחן ותוצאה זו אינה הולמת את נתוני עניינו (ראו סעיף 1 לפקודת המבחן). מנגד, עונש מאסר קצר בעבודות שירות יאזן נכונה בין התגובה העונשית ההולמת את מעשיו של הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי, לבין הצורך לאפשר לו להמשיך בהליך השיקומי. אציין כי בעניין משך העונש הבאתי בחשבון כי עונש ארוך מידי יפגע בנאשם ובבני משפחתו מבחינה כלכלית ואף בכך יש להתחשב במסגרת הליכי השיקום. כן הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה, וכן את התקופה בה היה נתון במעצר ובתנאים מגבילים.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 14.7.19. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה בטבריה.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתר התקופה בבית מאסר.

ב. צו מבחן למשך 12 חודשים.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, או נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת התלויה ועומדת נגדו. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו, או תחליף, לפי העניין.

ה. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ומכלול הענישה המוטלת עליו, אני
נמנע מהטלת קנס.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, במעמד הצדדים.